

عنوان مقاله:

تعیین فراوانی و علل مرگ و میر مادران باردار استان هرمزگان طی سال های ۱۳۹۰-۱۳۸۴

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 16، شماره 87 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مینو رجایی - دانشیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات باروری و ناباروری خلیج فارس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

شهرام زارع - دانشیار گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

سکینه دادپور - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش بهداشت، مرکز تحقیقات مراقبت های مادر و کودک، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

صغری فلاحي - دانشجوی دکترای تخصصی پژوهشی پزشکی مولکولی، مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

فرزام رجایی - دانشجوی دکترای تخصصی بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

فاطمه پوراحمد گوربندی - کارشناس ارشد مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

آرزو مبارک آبادی - کارشناس مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

سهیلا مرادی - کارشناس مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: یکی از مهمترین شاخص های توسعه هر جامعه، میزان مرگ و میر مادران می باشد، زیرا از یک سو نشان دهنده تاثیر مراقبت های بارداری و از سوی دیگر بیانگر اوضاع اقتصادی و اجتماعی هر جامعه است. مطالعه حاضر با هدف تعیین فراوانی و علل مرگ و میر مادران استان هرمزگان در فاصله سال های ۱۳۸۴-۱۳۹۰ انجام شد. روش کار: مطالعه حاضر یک مطالعه توصیفی-تحلیلی و مقطعی است. جامعه پژوهش آن را تمام مادران بارداری که از فروردین سال ۱۳۸۴ لغایت اسفند سال ۱۳۹۰ در استان هرمزگان فوت کرده بودند تشکیل می داد. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه محقق ساخته و روش جمع آوری اطلاعات پرونده مادران، نتایج پرسشگری های تیم های کارشناسی معاونت بهداشتی و درمان بود. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۱۶) و آزمون های کای دو و آنووا انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵/۰ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: فراوانی مرگ و میر مادران، ۹۱ مورد و میزان آن ۷/۳۹ نفر به ازای هر صد هزار تولد زنده بود. بیشترین موارد مرگ مادران در سال ۱۳۸۹ (۱۹ مورد) و کمترین آن در سال ۱۳۸۸ (۱۰ مورد) بود. بیشترین تعداد متوفیان در بین ساکنین روستا (۴/۶۰٪) و زنان با حداقل یک عامل خطر در بارداری (۷/۷۴٪) مشاهده شد. ۷۰ نفر (۹/۷۶٪) در مقطع پس از زایمان فوت کردند. شایعترین علت مرگ مادری، خونریزی (۱/۳۴٪) بود. علت مرگ مادران با نوع زایمان ($p < 0.01/0$)، تعداد بارداری ($p < 0.01/0$) و عوامل خطر در دوران بارداری ($p = 0.22/0$) ارتباط آماری معنی داری داشت. نتیجه گیری: افزایش کیفیت خدمات مامایی در مناطق روستایی، مراقبت مستمر از مادران پرخطر، مراقبت های اورژانسی و پیگیری مادران در دوره پس از زایمان، در کاهش مرگ و میر مادران موثر است.

کلمات کلیدی:

بارداری، دوره پس از زایمان، مراقبت های دوران بارداری، مرگ و میر مادران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1728440>

